

SÉRIE KNIH
ZLATÁ
MILIARDA

KNIHA 1

SERGEJ
ZHURAVLEV

Obsah

Obal

Výstupní údaje

Prolog

K fenoménu zázraku harmonie autentickému umělci
stačí jediná linie

Jak v paměti minulosti, tak v předvídavosti
budoucnosti, přítomnost ztrácí hodnotu

Osobní svoboda je dána každému pod jeho
odpovědnost

Svobodná volba člověka nemění jeho osud

S jasnou lehkostí nula s ním jednotka-hned deset

Majitel vlastního osudu, jako každý jiný, je
podfinancován

Všichni hadi v lese vylezou z jedné bažiny

Zavazadlo věčných hodnot většiny je součtem jejich
momentální zájmů

Zavíráte se uvnitř sebe, otevíráte se zvenčí

Osamělý jako nikdo jiný je na cestě k jednotě v páru

Obraz, který píše čas, není vždy příjemný pro oko

Před okleštěním se jednou, i když ne, zavře brána cti

Pro tělo je život nejdůležitější, zvláště v rakvi nejsou
kapsy

Za světla se objeví mnoho toho, co se temnotě
narodilo

Velký dar Boží: mít, co chceš, a zemřít ve snu
Je těžké žít na zemi s někým, koho k sobě nebe
přivolalo

Kohl se hrdě vydal na cestu, na co tedy spěchat?

Na hniјícím kmeni zahynou i zelené větve

Přes mlhu je tvář slunce velmi bledá

Urážka nebe reaguje pozemským smutkem

Světlo je vždy zřetelnější ze tmy

Nic není tak přitažlivé jako opak

Stát se "válečníky"

Když je v hlavě prázdnota, je to pro tělo zvlášť snadné

Velmi jasná hvězda má často krátký život

A jen když jsou myšlenky čisté, neztratíte jasnost cíle

Nešťastně se zřítíl ze svahu kamínků, sjela se kamenná

lavina

Přestanete myslet, vstoupíte do nového života

K triumfu nad zlem musí dobro neustále jednat

Ať se všechno hýbe-v pohybu stálost

Při hledání obcházení překážek jsou nové cesty

Lidské štěstí je, když je vedle vás šťastný jiný člověk

Řezaný kmen stromu vždy padá na mladé výhonky

Vést nejpřísnější účetnictví výdajů slov v radosti,

protože často vedou k frustraci

Jakou cestu nevyberete, na konci toho budete ještě
cítit zklamání

Zřejmé pro mnohé z nich zůstává nepostřehnutelné

Zdokonalováním dovedností lezeme do kopce, aniž bychom přemýšleli o pádu

Trpělivost moudrého zachraňuje, když hloupost putuje mezi lidmi

Dva batohy na zádech se nedají pověsit

Alespoň jednou se ztratíš v lese a poznáš jeho tajemství

Přátelé oduševnělých jako nepřátelé, hodnosti ve vaně nejsou slučitelné

Hráč

Nad budoucností není panovačná současnost

Zákeřný je ten, kdo si dělá vlastní věci

Jen cesta k srdci je ta správná

Recept na štěstí je jednoduchý: čím světlejší a širší se díváme na svět, tím více v něm objevujeme krásné

Nám dává křídla duch svobody

Tam, kde jsem včera bydlel, už nikdy nebudu

Užitečnost ropuchy špatně odpovídá její ošklivosti

Jen dluhy prodlužují lidský život

Nezakládej pravdu na stranu, nebo se obrátíš na cestu lži

Kdo tvrdě pašuje, nemusí vždy jít

Vzhledem k chybám jiných lidí je pozornost potlačena vlastními nedostatky

Nicnedělání věcí, které člověk dělá, řídí se jen vlastním prospěchem

Naděje na to nejlepší má vždy své výhody

Budu mluvit s Bohem a budu žádat o vaše usmíření.

Mezi světlem a temnotou má člověk vždy na výběr, je důležité ho včas využít

Nebezpečí - nejvěrnější spolucestující

Přijmi nepřítele, bez boje se přiblížíš k vítězství

Slušnost nezachrání před nepoctivým

Hledání cesty bude možná důležitější doma

Lepší chudá, ale čistá láska než lživá, ale pokrytá zlacením

Slova z úst, která obcházejí srdce, se posadí mezi anděly Hulu

Nový příběh nezačíná, dokud neskončí předchozí velkého

O jednom nikdy neřekneš s jistotou: kde končí malé a začíná něco

Polopravdy se vždy naplní lžemi

Nekonečno se bojí být vynásobeno nulou

Nebojácnost před vlastními potížemi jen zvyšuje pocit soucitu s ostatními

Jít svou cestou a nechat za sebou jít skopem

Neviditelné podzemní vody ovládají proud na hladině

Pouze milující srdce si nevšimne rozdílu mezi vznešeným a padlým

Muž je odhalen výmluvností a spasen mlčením

Rozhodnutí, které bylo učiněno z vlastní vůle, není těžké

Čím hlouběji se ponoříme do života, tím ostřejší tělo se snaží vyčerpat

Zamyšlení nad minulostí, nebát se budoucnosti, nebrat věčnost!

Úzké štěrbiny-brána velkého zla
Život netoleruje prázdnotu, výhry a prohry jdou vedle
Bouře přehluší prázdná slova, ve vlnách hněvu se rodí síla

Rozbité sny nám často narušují zítřek života
Podřízenost není nejhorší způsob sebepoznání
Největší zázrak je přesně to, co se děje každodenně
Jak kat, tak mudrc jsou užitečné pro jídlo hrubých zrn
Neustále vyškrtávat z paměti špatné, těžko hodnotit dobré

Právě v každodenních maličkostech se testuje velkorysost člověka

Nejprve tělo dostane instinkty, pak po uplynutí času se myšlenky usadí v mozku

Nikdy nezkresluj, pak můžeš pochopit současnost
Dluhy zachraňují dlužníka, ale často ničí lichvu
Minulost je něco, co je vždy s námi pod šaty nového času

Pouze ztráta vědomí nebo smrt zmírňuje bolest
Touha pochopit sebe a je začátek každé moudrosti
Kdo bude mít rád nepřítele, nebude se nudit ani s odvahou

Kdo je v tom hlavním se životem zároveň, ten tíhu žehná

Jediní vlci zemřou, jejich síla je ve smečce

[Správný pohled na problém umožňuje úspěšné vyřešení](#)

[Epilog](#)

[Kráčíme po zemi, hlavou se opíráme o věčné nebe](#)

[Kniha druhá](#)

**POKUD VY, MILÝ ČTENÁŘI,
VIDÍTE NEPŘESNOSTI PŘEKLADU
A JSTE PŘIPRAVENI POMOCI
UPRAVIT TEXT, AUTOR S
POTĚŠENÍM UVEDE VAŠE
JMÉNO JAKO SPOLUAUTORA
PŘEKLADU NA HLAVNÍ STRÁNCE**

MŮJ E-MAIL:

AR8FSI@GMAIL.COM

S NEJLEPŠÍMI PŘÁNÍMI, SERGEJ

ZLATÁ MILIARDA

**© 2021 Sergej / držitel práv.
Všechna práva jsou zachována.**

Autor: Sergej Zhuravlev

AR8FSI@GMAIL.COM

ISBN 9783985223657

**SÉRIE KNIH
ZLATÁ MILIARDA**

Kniha 1

HNĚTENÍ NA LÁSKU

**SERGIY
ZHURAVLOV
SUNRAY 2021**

Prolog

Muž seděl v křesle a hladil po srsti plnokrevnou kočku. Pod kocourkovým potleskem si vzpomněl na vše, co se mu za posledních dvacet let stalo. Jedna událost pohnula všechny ostatní. Je čas se rozhodnout. Pokrm zvaný Tutanchamonova pomsta se zcela ochladil. Je čas jít na banket.

Muž si vybral kontakt, zavolal a řekl:

Nad Kubou Je Soumrak. Začněte Plán A."

K fenoménu zázraku harmonie autentickému umělci stačí jediná linie

Když přiletěl na letišti, prošel hraniční kontrolou na zelené čáře a pomyslel si: "stále si nemůžu zvyknout na hraniční přechod. Neustále, při příjezdu do svého domova v Rusku, ovlivňuje vnitřní napětí. Proč ano? Nerozumím. Dobře, všechno je za námi. Teď si sednu do Audi R8 a za půl hodiny budu doma. Hořící krb, doušek Martela a věrný pes u nohou. Obsluha mě varovala, že přijedu. Zítra osobně zjistím, kdo nebo co přerušilo můj odpočinek.

A v této době na krytém parkovišti pro VIP klienty, v blízkosti sportovní stroje, stáli dva lidé a pozorně sledovali slušný muž, důchodci z budovy letiště. Při jasném umělém

osvětlení mohli uvažovat o nejmenších detailech jeho vzhledu. Muž, na kterého čekali, vypadal velmi stylově. Nad límcem jeho bílého kašmírového kabátu bylo vidět sako s černým pruhem a nad ním, zvláště elegantně jako ušitý, se blýskla branka sněhobílé košile, která byla potažena kravatou fialovou. Rovné, bez jediného záhybu kalhoty tmavě modré, nebo spíše barvy havran křídla byly sníženy na černé, třpytivé zrcadlové lesk boty. Tvář odpovídala kostýmu: snědá z opalovacího koupele na jižním slunci, čistě oholená, se správným nosem a jasně vymezenými rty. Pod trilbyho kloboukem, " opásaná stuhou v barvě kravaty, byla vidět dokonale zvolená zadní část hlavy. Elegantní vzhled muže byl výsměchem pozorovatelům a jen profesionalita je donutila k tomu, aby objekt prozkoumali tak podrobně. Ten muž byl naprosto v souladu s popisem.

Dva u auta se rozhlédli, přesně na něj čekali.

"Pan Saenko Felix?" zeptal se muž, který vypadal jako mimozemšťan.

"Ano. A s kým mám tu čest?"

"Juniorský poradce spravedlnosti vyšetřovacího výboru Ruské federace Glyzdin Alexander. Tady je můj občanský průkaz, " prozradil dokument.

Vzhled měl opravdu zábavný. Prodloužená plešatá hlava s tenkými vyčnívajícími ušima a dvěma otvory pro výměnu plynu namísto nosu, která se přesunula do tenkého krku, vypadala jako hruškovitá žárovka, která osvětluje podzemní přechod. Kdyby jeho široce zasazené oči nebyly horizontálně, ale naopak, podobnost s filmovým vetřelcem by byla absolutní. To, co jsem viděl, nikdy nezapomeneš.

"Je to můj kolega, právník první třídy Anishin Vadim," představil mimozemšťan.

Druhý typ byl dokonalým opakem prvního. Uši nejsou vidět vůbec, tváře a ramena najednou. Ústa na tak obrovské Hari jsou příliš malá a nos je zjevně zlomený, protože se dostal doleva. Malé oči byly různé: jeden horizontální, druhý otočený okrajem nahoru. Fyziognomie měla výraz zamyšlení, ale zároveň nevyvolávala důvěru.

"Musíte jet s námi. Existuje několik otázek, které bychom rádi vyřešili s vaší pomocí.

"Jsem zadržen?"

"Ne, Felixi! Je to malý rozhovor. Neodmítnete pracovníkům vyšetřovacího výboru takovou žádost? Jsme autem a za hodinu vás odvezou na určené místo.

Pánové byli tak přesvědčiví a zdvořilí, že odmítnout je bylo těžké. Důležitou roli samozřejmě hrála genetická paměť mnoha generací mých předků, kteří byli nevolníci, což je ještě horší než otroci. V podobných situacích se logika ukazuje jako bezmocná před takovým argumentem, jako je průkaz poradce spravedlnosti celého vyšetřovacího výboru.

"Proč mě lidé z FSB hledají?" Felix byl zmatený a vedl myšlenkový dialog se sebou samým. "K moci jsem velmi loajální, dokonce i do vládnoucí strany Jednotné Rusko vstoupil! Odpuť mi, Bože, tu slabost. Daně platím tak, jak to dovoluje strach a sebeláska. Kam se poděla Moje pohoda a sebedůvěra během tří minut zdvořilého rozhovoru s policisty? Abych řekl pravdu, pánové, o počasí se nebavím.

A pokud nemáte zatykač, dovolte mi pokračovat ve svém případě. Přijďte s příkazem - pak s vámi rád promluví. Mohl říct, ale neřekl! Policisté prokázali totožnost. V mozku mi cvakl vnitřní jistič a já jsem okamžitě zamrzl jako králík před úderem, ani jsem se nehnul, tiše se posadil a jel. Žádné bohatství mi nepomohlo. Jsem v Rusku jak dříve, tak i dnes ve své podstatě otrokem. Možná je lepší, že se moje žena rozhodla zůstat pozadu."

Jak v paměti minulosti, tak v předvídavosti budoucnosti, přítomnost ztrácí hodnotu

Auto zastavilo.

"Jo, přijeli," proplétalo se v mozku zadržného.

"Felixi, jsi unavený? Odpovězte na pár otázek a my vás osvobodíme od komunikace s námi. Žádám. Zapadat slunce. Těšíme se na vás za těmito dveřmi."

V pracovně ho potkal dobrosrdečný plešatý strýček s chytrýma očima. Vypadal jako starý čaroděj. Vypadalo to, že si teď oblékne čepici kouzelníka, objme se a řekne: "Felixi! To jsme si z tebe udělali srandu?! Klid, jsi v Rusku!" Ale místo toho slyšel:

"Jste občan Saenko Felix?"

"Ano," odpověděl sebevědomě příchozí.

Narodil se 27. října 1966 ve městě Luhansk?"

"Právě tam".

"Dobrý večer. Jmenuji se Dmitrij Dmitrijevič. Jsem poradce spravedlnosti. Podívejte se na tento dokument. Ano, neváhejte, tady je židle, posadte se."

A pokud zpočátku druh kouzelník vzbudil naději, že zadržení je chybné, pak dokumenty předané k seznámení ho zavedly do stuporu. V nich значилось: "28 ledna v 19 hodin 45 minut, během průchodu silniční kontrolní body МАРР Крупец - Рыльск, byla provedena kontrola vozidla, který patří firmě ЗАО ЕвроРосЛТД, který nesl osmnáct tun elektronických cigaret. V jedné z beden se našly tři kilogramy látky bílé barvy. V důsledku provedeného vyšetření byla tato látka identifikována jako vysoce kvalitní kokain. Auto a náklad jsou zatčeny. Lidé, kteří náklad doprovázejí, jsou zadrženi.

"Jak se vám takové informace líbí?" zeptal se muž, který seděl pod portréty učitelů.

"Firma vstupuje do mého konsorcia," po chvíli zmatku mlčel Felix. "Skutečně jsme začali dodávat elektronické cigarety z Holandska. Ale co s tím má společného kokain? Co to má společného se mnou?"

"Felixi, právě proto, abychom dostali odpověď na tuto otázku, jsme vás sem pozvali. Zadržovaný muž při výslechu prozradil, že jednu z krabiček s cigaretami měl dovézt k vám domů. A co je překvapivé, právě v této krabici byly nalezeny tři kilogramy kokainu. Zahájeno trestní řízení podle článku 228 trestního zákoníku Ruské federace za distribuci omamných látek ve zvláště velkých velikostech. A bohužel vás musíme zadržet jako podezřelého z

organizování drog. Tady je nařízení. Můžete zavolat a pozvat svého právníka na zítřek."

"Vy jste se zbláznili?! Je to jedna z mých mnoha firem. Nemohu být zodpovědný za činy všech svých zaměstnanců!"

"Občan Felix! Nezhoršujte svou pozici. Udělejte si hovory, které jste zadali. Vyslýchat vás po dvaadvaceti nemám právo, teď je to dvaadvacet. Takže se s vámi rozloučím až zítra ráno. Po zavolání vás odvedou do cely předběžného zadržení a pak vás pošlou do SIZO, kde se zdržíte až do ukončení vyšetřování. Mimochodem, rozsudek soudu o vašem zatčení je pravomocný. Rozhodli se, že propuštění na kauci odmítnou. Soud byl zproštěn obžaloby. Náš výbor má takové právo. Zvláště s ohledem na závažnost trestného činu a na to, že jeho organizátor má dvojí občanství.

Osobní svoboda je dána každému pod jeho odpovědnost

Místo čaroděje obsadili Hlinka a Anišin. První z nich sebral Felixovi iPhone, peněženku, doklady, klíče od auta, cigarety. Všechno, co měl v kapsách. Druhý mi dal telefon.

"Co vy, Občane Felixi, kouříte sami a ostatní na e-cigaretách? Není dobré být pokrytecký. Ano, voláte, neváhejte a nezdržujte nás. Čas později. Nesmíme porušovat zákony a po desáté večer provádět vyšetřovací úkony.

"Nemám v paměti telefon právníka! Dejte mi můj iPhone!"požadoval Felix.

"Nemáme právo. Je zabaven."

Nezbývá mu nic jiného, než vytočit právníka. Volající nereagoval. Znovu skóroval. A zase ticho.

"Občane Felixi, použil jste právo na telefonát. A celkově je nám jedno, jestli budete něco říkat nebo mlčet, všechno, co nám teď řeknete, nás moc nezajímá. Všechno, co jsme měli slyšet proti vám, Felixi, říkali už dávno jiní. Dejte mi tkaničky a kravatu. Jít. Teď vám ukážu vaše apartmány pro dnešek."

Zadržený vytáhl tkaničky a sundal kravatu. Anishin šel první, za ním Felix. Zavřel, dýchal do týla, hrudníkem. Po dvaceti metrech od pracovny, kde čaroděj tak dramaticky změnil osud úspěšného podnikatele, Anishin otevřel dveře a Gluzdin zatčeného vtlačil dovnitř. Dveře zabouchly. V zámku se otočil klíč. Všichni! Zavřený!

Poté, co držel ruku po stěnách, se vězeň pokusil najít vypínač. Nenašel. Ale určil velikost místnosti, jen jeden metr čtvereční. Méně kůlny pro šmejdy. A jeho Kurzhaar má samostatný pokoj. Židle taky ne. Ještě před hodinou myslel si o psa, krbu... Přemýšlel o čemkoli, jen ne o tom, že bude obviněn z obchodu s drogami, zatčen a zavřen na noc v

карцере bez jídla, bez vody, wc a postele. Doufám, že to bude jediná noc, kdy bude uvězněn, a zítra se bude bavit sám na těch svých věznicích.

"Měl bych zůstat noc na nohou. Je to prosté, protože sedět na podlaze v drahých kalhotách, které stojí víc než stěžování mých vězňů nechce, alespoň z principu. Navíc tady silně smrdí močí, " byly to poslední hrdé myšlenky bojující se spánkem vězně.

Ráno už Felixovi bylo jedno, kolik jeho kalhoty stály. Nohy prostě odmítaly držet tělo. Spal jsem vsedě, když jsem se připletl ke zdi. V jeho mozku, který stále žije svobodou, se objevily obrazy minulosti...

Svobodná volba člověka nemění jeho osud

... O nadcházejícím víkendu diskutoval se svým loveckým kolegou. Soudruh dnes vedl jednu z lesních farem v Karpatech, jejíž rozloha se rovná rozloze města s milionovou populací. Šelma je tam všude, ale zajímal se o ptáka tetřeva. Teď je na čase se na něj vykašlat.

"Felixi, přišel za Vámi odborník na doutníkový tabák z oddělení nákupu surovin pan Lyadwin," sdělila ministryně vnitra.

"Nemohl mi zavolat?"

"Prý velmi důležité informace. Po telefonu jste to zakázali diskutovat.

"Dobře, Pusť mě dovnitř."

Přišel Lyadwin.

"Dobrý den, Felixi."

"Přerušili jste mě z důležitého rozhovoru?"

"Promiňte, šéfe, moje práce je taková."

"Dobře. Posadte se a objasněte podstatu problému."

"Situace vyžaduje okamžité rozhodnutí. Nyní nakupujeme tabák na ostrově Jáva a nový majitel, otec synek, který získal plantáže v dědictví, prohrál v Las Vegas a hodlá vše prodat s kladivem. Změna vlastníka může vést ke změně sortimentu nebo ještě horšímu přeorientování nových majitelů na jiné odběratele."

Víte, jak dlouho trváme na dodávkách tohoto luxusního doutníkového tabáku "Double Crown" a "Churchill"!"

"Možná bych si koupil tuto plantáž, tak, aby o tom jen málo lidí vědělo?" měl jsem v hlavě podnikatele a on spěchal, aby se rozhodl, " Poskytněte mi všechny dostupné informace o plantáži. Okamžitě".

"Dobře, Felixi."

Lyadwin vyskočil a po pěti minutách položil na stůl před svého ředitele fotografie ostrova Jáva.

"Ale nikdy jsem na tom ostrově nebyl," pomyslel si Felix bez lítosti.

Vytočil číslo manažera a mluvil s ním anglicky:

"Dobrý den. Jak je, Migueli?"

"Víceméně," odpověděl muž se silným španělským přízvukem.

"Jste Španěl?"

"Kubánek".

"Srozumitelně. Migueli, volají ti z Ruska, váš konzument tabáku. Jmenuji se Felix. Co máme s dodávkami pro tuto sezonu?"

"Znám ruštinu, kdysi jsem studoval v Moskvě. Angličtinu mám horší než ruštinu, " řekl kamarád a přešel do ruštiny.

"Na plantáži brzy dojde ke změně majitele a nemohu slíbit nic o dodávkách tabáku. Možná mě vyhodí.

"Kolik dluží váš hostitel?"

Sedmnáct milionů.

"Jaké jsou skutečné náklady na tabákovou plantáž?"

"Pokud se bude prodávat s plodinou, kterou si můžete sáhnout na ruce, bude to stát miliony sedmdesát. A dokud nic nevyrostlo, pak se neprodá za dvacet.

"Migueli, souhlasil bys s tím, že budeš mým manažerem, kdyby byla moje?"

"Miluji tuto práci. Umím to, " řekl sebevědomě a s radostí Kubánek.

"Zavolej majiteli a řekni, že Rus je připraven zahájit jednání. Nechte svého zaměstnavatele, aby mi dal svůj telefon."

"Dobře, Felixi."

"Sbohem, Migueli."

***S jasnou lehkostí nula s ním jednotka-
hned deset***

Yankees zahájili dražbu za čtyřicet milionů. Felix uvedl, že patnáct je ochotno mu předat ještě dnes a za čtyřicet si možná koupí plantáž na podzim, za předpokladu sklizně tabáku. Po hodině jednání Yankees snížili cenu na pětadvacet. Rus stál na svém návrhu. Druhý den, ráno, požádal Yankees o dvacet. K obědu se dohodl na sedmnácti.

Felix letěl na Jávou, aby se dohodl a prohlédl si svůj majetek. Na letišti ho přivítal manažer tabákové plantáže Miguel, štíhlý muž neurčitého věku, s pružnou kůží a naprosto šedivými vlasy.

"Kolik ti je, Migueli?" zeptal se Rus.

"Čtyřicet šest."

"A proč úplně šedivý?"

"Je to dlouhá historie spojená s mou prací na socialistické Kubě."

"Řekneš mi to někdy?"

"Povinně".

Felix přeformuloval zakládací listiny a stanovil Miguelův podíl na dvanáct a půl procenta za předpokladu, že zvýší produktivitu plantáže o pětadvacet. Otevřel vklad v bance a podepsal další podmínky pro nakládání s penězi. Nyní vybrat peníze, které přicházejí na účet z prodeje tabáku mohl jen on-nový majitel a pouze osobně přítomen. Vnější podobnost, občanský průkaz neměl žádný význam, pouze živé otisky prstů, dlaní a fotografie oční sítnice.

Místo se novému majiteli líbilo šíleně a rozhodl se, že se sem určitě podívá, až bude v Rusku zima...

Majitel vlastního osudu, jako každý jiný, je podfinancován

Současnost

"Felixi! Zvedni se! Vypadni z cely! Čelem ke zdi! Do toho!"

Přeplněný močový měchýř už dávno nedal Felixovi spát, a tak radostně přijal a okomentoval nabídku konvoje:

"Kdybych musel strávit ještě alespoň hodinu zavřený, k udržitelnému zdejšímu ambru by se přidal zápach a moje moč."

Dozorce na jeho vyjádření nijak nereagoval a po pár minutách přivedl zadrženého do stejné kanceláře, kde byl včera na něj vydán zatykač. Nyní se kromě radního zúčastnil i rodinný právník Felix Felix. Živnostník sice radostně objímal zákonníka, ale objetí advokáta bylo v nedohlednu.

"Leonide Arkadjeviči, co se děje? Přiletěl jsem, vystoupil jsem z letiště, byl jsem zadržen a přivezen sem. Tady mě obvinili z pašování drog. Máme zatykač. Už se prý konal soud, který toto zatčení schválil. Musel jsem strávit noc v nějaké smradlavé boudě. Vyřešili jste otázku s mým osvobozením?"

"Vážený Felixi! Všechno je mnohem složitější, než si myslíte. U vás doma za přítomnosti jednatele a dozorců proběhla domovní prohlídka, při které byly zabaveny další dva kilogramy kokainu. Byl jsem pozván jako váš právník. A bohužel musím potvrdit, že procesně je vše správně provedeno. Důvody pro vaše zadržení jsou jasné. Odvolání proti vašemu zadržení jsem podal, ale zamítl jsem to. Propuštění na kauci soud také odmítl. Bohužel, teď vás odvezou do vyšetřovací vazby. Upevněte se, Felixi. Váš manžel nezvedá telefon. Zatykač na jejího komplice je také vydán. Osobně si myslím, že jste nevinný a spojím ty nejlepší právníky. Osvobodíme vás."

"Občan Felix! Právě pro Vás přijede konvoj. Máte nějaké požadavky?"

"Ano, vezměte mě na toaletu. Močový měchýř praskne. A hlava taky."

O dvacet minut později přišel konvoj, podepsal se na Felixově příjmu, jak se expedici podepíše na základně, když obdrží zboží podléhající zkáze. Maso! V podstatě je to pro ně maso.

"Čelem ke zdi! Zvedni ruce!"

Byl prohledán, vyveden z budovy a naložen do "vrány". Ještě nedávno jezdil v jiných autech...

Felix si vzpomněl na květen, slunce, dívky v krátkých sukních, rozkvetlé třešně a on na právě přivezené ze Ženevského autosalonu první Audi R8 v ČR. Z úderů osmiválcového motoru, který do sebe vnáší stádo

hřebců, je husí kůže. Rychlost je pouhých šedesát kilometrů, otáčky motoru 1600, zvuk je nízký jako vrčení velmi velké kočky.

Všechny pohledy jsou zaměřeny výhradně na stroj. Detvora tahá za ruce a rukávy rodičů, strká do sportkaru prsty. Tinejeři fotí mobily. Holky se usmívají a kluci uctivě zvedají ukazováček nahoru.

Murlycha v rytmu motoru, dokonce složil báseň:

Auto mě řítí do sebe,
Pravou nohou stlačím plyn...
Síla ji trhá zvenčí,
A říkají mi šílenec.

Hlava kroutí jak Star, tak mladík:
- Čtyři vteřiny před stovkou!
Kdo zvedá pěst, je vůl!
Někdo z toho vykřikuje.

Ten, kdo je navždy osudem gonim,
Zlobí se na ty, kteří jsou úspěšnější.
Své strasti opije do kouře,
Utíkat od života starého.

Žádný recept na úspěch...
Je vidět, že tak chtěl Všemohoucí:
Někdo sotva najde pohltit,
A pro někoho je vždy stůl svěží.

A tady je v trychtýři.

"Sakra! Wow proměny!" Felixovi se to vymstilo. V dodávce, která pojala dvanáct lidí, bylo asi dvacet. Dostal místo, kde stál. Z nějakého důvodu se většina lidí směje a on má na duši nudu. Strach není. Nebo spíše byl vždy, ale tlumený pocitem, že se mu potíže nestane. Bohužel, stalo se. Myslím, že někde udělal chybu. Svůj osud zahnal štěstím. Ale babička říkala, že v Rusku je člověk žijící ve štěstí napůl hloupý a na druhou polovinu blažený, protože strach nemá. Zatímco do SIZO dorazili, na okresním ředitelství policie dopadli dalších dvacet zadržených.

"Jít jeden po druhém!" skomandoval konvoj.

"Felixi! Článek! Rok narození! Odpovězte jasně!

Nedívej se do očí!"

1966, článek 228, část třetí.

"Ruce za záda! Za mnou!"

Procházeli hučící chodbou. Přes železné dveře kamer byl slyšet hlas Věznice. Felix cítil názory místních.

"Spolucestující z Náchoda říkali, že žijí ve vězení druhý rok a soud ještě nebyl, a kdy to bude, není známo," pomyslel si Felix. "A já mám dnes první den. Co mě čeká? Nevím. Ale ve špatné věřit nechci."

- Čelem ke zdi!" zkombinoval dozorce a otevřel dveře do cely. "Ustupte od dveří! Všichni vstaňte! Vezměte si nového!

Všichni hadi v lese vylezou z jedné bažiny

Do nosu se dostal zápach výkalů, chlóru, nemytých těl, tabáku a beznaděje. Poprvé Felix cítil, že emoce mohou mít vůni! Pach šel jako z zahnané do kouta a převrácené na zádech, kňučící, prolezlý, bezdomovecký pes, do kterého kvůli pobavení házejí kameny. Smrad jako oběť před predátorem. Zápach rozkládajícího se masa je nesnesitelný až do zvracení. Nebo spíše smrdělo maso, ale padlá duše, která se plazila na kolenou do podsvětí. Dveře se zavřely.

V komoře o rozměrech tři na čtyři bylo osm nar stojících ve dvou řadách. Dvacetiletý muž zíral na přihlížejícího.

"No, milý muži, Pověz nám vězňům, co jsi za zvíře, že se k nám dostal? Co jsi udělal, když proti tobě prokuratura použila sílu?" zeptal se zdravý chlap. Seděl uprostřed stolu a pil pařící čaj ze železného hrnku čaje.

"Saenko Felix. Podnikatel. Nevím, za co mě zavřeli. Jsem obviněn z organizování obchodu s drogami. Ale já to neudělal!"

"A tady nikdo nedělal to, za co zavřeli do vězení," smál se třiatřicetiletý muž. "Žalobce se mě ptá:" kolik jsi okradl a zabil tetu?" A já, stejně jako ty, říkám:" šéfe, Nevím nic a o loupeži jsem viděl jen ve filmech." Ale nevěří mi, už třetí rok nevěří.

"Kámen," obrátil se hubený Chovanec na autoritu, " podívej se na toho chlupatého frajera. Je pro nás jako bílý chléb pro hladovějící!"

Hubený vstal zpoza stolu a začal na Felixe řvát: "co to sakra děláš, ty mafiáne, lidi otravujou drogama? Málo peněz na podnikání, takže jste se rozhodl vydělat peníze na drogy? Víš, že mi za rok vyhořela Dcera?"hubený, roztřepený prsty, blížil se k Felixovi.

"Krabe, uklidni se! Jsem tady zákon a autorita! Nepozveme nového vězně na piknik a nebudeme ho líbat do dásní. Ale ne soud jsme mu!"zasáhl jiný, zjevně místní autorita."Pokud máte konkrétní nárok na tohoto šťastlivce-předložit. Mezitím ať jde do našeho domu, seznámíme se s ním... Máš přezdívku?"

"Co?"

"Tvoje jméno?"

Felix.

"Teď budeš šťastný. Zapamatovat si".

"Jsem unavený. Rád bych si odpočinul,"pronesl Novotný.

"S tím, Šťastlivče, je to těžké, spíme střídavě. Sedni si tam. Tvoje oči u okna, nahoře. Táhle, za prostěradlem, dírou v podlaze, to je záchod, ale ty tam Nechoď, když lidi jedí."

Chceš si zakouřit?"troufám si," zeptal se Felix.

"Máš vůbec někoho, kdo tě bude krmit?"otázka na jeho otázku odpověděl někdo ze starousedlíků.

"Moji rodiče zemřeli, moje žena je také obviněna se mnou. Je na útěku. Zítra přijde právník. Řeknu mu, co mám přinést."

"No tak, kouři."

"Já bych jedl co. Den nejedl."

"Čekej na oběd. Za tři hodiny přinesou. Zatím nemáš vlast ani vlajku. Dám ti cheefire Buck, hrnek, co myslíš. A pádlo. Je to lžíce. Tady máš televizi, mlátíš, pluku. A mluvte méně jazykem, slovo říká, prokázat svou pravdu, a nemůžete vysvětlit, držte zuby na hradě. A pamatuj, že tam jsou žaláře správné jako naše, kde žijí podle pojmů. Ale ve vězení jsou místnosti, kde se šikanují vězni, jsou mimo zákon. Je lepší, aby se k nim vězeň nedostal. Ti kriminálníci tě hned začnou bodat. O nich takové pověsti mezi krutorzhany říkají, že nebudete věřit, je lepší je okamžitě zabít! Jinak z tebe nejdřív udělají kotlet a pak zabijou. Je to taková chata č. 11. Je na nich hodně krve našich bratrů. Ale hlavu do smyčky nezavěšuj. Ve vězení žijí i lidé.

Zatčený se rozhlédl a uvědomil si, proč je v cele taková zima. Okna neměla skla. Mříže byly jednoduše utaženy polyethylenem. Felix popíjel vodu z jeřábu, položil si na podlahu kabát za třicet tisíc dolarů, posadil se na něj a okamžitě usnul.

"Saenko Felixi! S věcmi ven!" přerušil jeho krátký sen hlas dozorce.

"V cele zůstal necelou hodinu. Možná, že Justice našla skutečného pachatele. Nebo se právník dohodl na kauci a mě pustí?" zamumlala myšlenka.

Zase jsme šli chodbou. Kroky zasáhly stěny a vrátily se zpět s jasnou ozvěnou z dálky. Jak se pohybovaly, začaly se rozkládat a přeměňovaly se na podobu bubnu...